

اعتصاب عمومی پرولتاریای بلژیک برای اصلاح قانون اساسی و خواست حق رأی مساوی و همگانی، در فاصله بین ۱۴ تا ۲۴ آپریل (طبق تقویم جدید) سال ۱۹۱۳، اتفاق افتاد. از بیش از یک میلیون طبقه ی کارگر بلژیک، بین ۴۰۰۰۰۰ تا ۵۰۰۰۰۰ کارگر در این اعتصاب شرکت نمودند. گزارشات این اعتصاب، همبستگی و کمک های مالی کارگران روسی به کارگران اعتصابی، مرتباً در نشریه پراودا (حقیقت)، بچاپ میرسید.

درس های اعتصاب بلژیک

پراودا شماره ۱۰۴: هشتم مه ۱۹۱۳

لنین: امضاء K.O.

مترجم: شهاب حمیدی [از روی متن انگلیسی کتاب لنین: « در باره طبقه ی کارگر جهانی و جنبش کمونیستی » — صص ۱۶۳-۶۴] --- مارچ ۲۰۰۹. Shehab.hmidi@yahoo.com

همانگونه که خواننده گان مطلع اند، اعتصاب عمومی کارگران بلژیک با، نیمه - موفقیت به پایان رسید. آنچه را که **تاکنون** کارگران کسب کرده اند تنها **قولی است** که دولت روحانی به آنها داده و آن هم این است که کمیسیونی تشکیل خواهد شد تا مسئله حق انتخاب را نه فقط در سطح محلی که در سطح ملی نیز، مورد بررسی قرار دهد. چند روز قبل نخست وزیر بلژیک در مجلس معاونین وعده داد کمیسیون فوق در ماه مه تشکیل خواهد شد. البته، قول وزیرانه (مثل هر قول دیگر « از بالا ») چیزی است که نمیتوان تحت هیچ عنوانی، جدی اش گرفت.

نافرمانی ایکه اعتصاب عمومی در «فرمان» کهنه، جان سخت، دگم و کله شق روحانیت (تاریک اندیش و ضدانقلابی) پدید آورده، اگر چنانچه در اوضاع سیاسی عمومی مشاهده نگردد، کسی نخواهد توانست حتاً از پیروزی مختصر نیز صحبتی بمیان آورد.

دست آورد این اعتصاب نه کسب پاره ای از پیروزی بر دولت، که موفقیت بخش عمده طبقه ی کارگر بلژیک در بنمایش گذاشتن تشکیلات، دیسیپلین، روح مبارزه جویانه و جدیت اش بود. طبقه ی کارگر بلژیک نشان داد که به فراخوان حزب سوسیالیست اش، در مبارزه ثابت قدم است.

یک رهبر کارگری در این اعتصاب گفت: « در صورت لزوم، ما باز هم اعتصاب خواهیم کرد! »، این موضع چکیده واقعیستی است که نشان میدهد توده های کارگر به در دست داشتن محکم [سلاح] مبارزه واقف بوده و هرآنگاه که لازم دیدند، باز هم از آن استفاده خواهند کرد. اعتصاب مذکور به سرمایه داران بلژیک ثابت کرد که خسارات عظیمی به آنها تحمیل خواهد کرد؛ و اگر چنانچه سرمایه بلژیک نمی خواهد که نا امیدانه به پشت سر سرمایه آلمان عقب نشینی کند و....، تن به امتیاز دادن به اعتصابیون امریست ضروری.

فعل و انفعالات اجتماعی مبتنی بر قانون اساسی محکم از سالها پیش تاکنون در بلژیک به اجرا در می آید، و آزادی سیاسی دست آورد دیرینه ی مردم است. با داشتن آزادی سیاسی، کارگران راه باز و

وسیع پیش روی خود دارند. با وجود بر این چرا، این اعتصاب از پیروزی **جزئی** برخوردار بوده است؟

به دو دلیل عمده:-

دلیل اول: تسلط اپورتونیسیم و رفرمیسم بر بخشی از سوسیالیستهای بلژیک، بویژه بر بخش پارلمان آن است. سوسیالیستهای عضو پارلمان از آنجا که عادت به اتحاد با لیبرالها کرده اند، برای پیشبرد هر کاری خود را وابسته به آنها میدانند. این امر سبب آن شده تا در فراخوان برای این اعتصاب تردید بوجود آید، و تردید تنها از وسعت پیروزی و قدرت پرولتاریا کاسته و بُرد مبارزه ی آنان را محدود میکند.

اولین درس اعتصاب کارگران بلژیک این است که: به لیبرالها کمتر توجه کنید؛ به آنها کم اعتماد کنید، و به استقلال و مبارزه صادقانه ی پرولتاریا بیشتر اعتماد کنید.

دلیل دوم پیروزی جزئی این اعتصاب ضعف سازمانهای کارگری، و ضعف **حزب** در بلژیک است.

حزب کارگر در این کشور اتحادی از کارگران به لحاظ سیاسی متشکل و کارگران به لحاظ سیاسی غیر متشکل « ساده و بیغل و غش »، همکاری گران (co – operators)، تریدیونیونیستها، و غیره میباشد. این مانع ای بزرگ در جنبش کارگری بلژیک است که آقای یوگورُف در کیوسکایاماسل و تصفیه طلبان در لاچ با نادیده گرفتن آن مُرتکب اشتباه شده اند.

دومین درس اعتصاب بکژیک این است که، به تبلیغات سوسیالیستی اهمیت بیشتری قائل شوید، برای ایجاد تشکیلات محکم حزب قوی، با پرنسیپ عالی و اصیل سوسیالیستی، بیشتر تلاش کنید.

* تأکیدهای مشخص شده با رنگ قرمز از متن اصلی است.